

за да служи на нуждающи се и на болни, на държава и общество и то колкото може безкористно. Въ тази си дейност той си остана почти единствения въ България идеалист-лѣкаръ и се посочва като примѣръ отъ Дирекцията на народното здраве, отъ лѣкарското съсловие и отъ самото общество. Той редактира медицинското списание „Здравие“ отъ 1902—1908 и отъ 1922—1925 год., а следъ това сп. „Здравна просвѣта“ цѣли 14 години. Издава в. „Народно здраве“ отъ 1936 година до сега и се печата въ 60,000 екземпляра, нѣщо необикновено и знаменателно. Въ севлиеския в. „Развитие“ той пише редъ статии къмъ севлиеиската младежъ, съ които дава научни и житейски опжтвания къмъ по-добро здраве и животъ.

Д-ръ Христо Ив. Абаджиевъ

Роденъ въ гр. Севлиево на 24 февруарий 1884 г. Следвалъ първоначално училище, а сжщо и прогимназия и гимназия до V кл. въ родния си градъ, а срѣдното си образование завършва на 1901 г. въ Априловската гимназия въ гр. Габрово. Следъ едногодишна почивка заминава да следва въ Германия, отначало по земедѣлие въ Хале на р. Заале, въ продължение на 1½ год., следъ което се прехвърля въ Берлинския университетъ, дето изучава право, държавни науки и философия. Завършва университетъ

съ докторатъ по философия на октомврий 1909 год. и веднага следъ това постѣпва въ школата за запасни подпоручици въ Княжево. Като подпоручикъ — взводен командиръ, взема участие въ Балканската война въ всички боеве на 34 пехотенъ Троянски полкъ. Презъ Европейската война е финансовъ представителъ при II армия и въ сжщото време е натоваренъ съ специална мисия отъ полицейската секция при полската канцелария въ Сърбия.

Държавната си служба започва отъ 1911 год. януарий, като книговодителъ при държавното смѣтководство, следъ което е билъ повишенъ за финансовъ инспекторъ. Като такъвъ служи до 1917 год., откогато е назначенъ за началникъ на митницитѣ. Последната служба изпълнява до 1925 год., после става членъ въ провѣрителния съветъ на Българската народна банка и на 1927 год. напуска тая служба, по закри-